

[Chr. Nielsen.]

agtigt Grundlag, derved at man begyndte med Jævnstrøm og nu er tvunget til at fortsætte for ikke at skulle have to Systemer i Nærtrafikken. Jævnstrømssystemet kræver omtrent dobbelt saa stort et Ledningsforbrug, som Tilfældet vilde have været, hvis man havde anvendt Vekselstrøm, og hvad angaar Understationerne er det en Kendsgering, at Jævnstrøm kræver betydelig større Anlæg og flere Anlæg end Vekselstrøm. Jeg kunde til Nød have forstaaet, hvorfor man besluttede sig til Jævnstrøm, hvis der kun havde været Tale om at elektrificere Strækningen København—Holte og København—Klampenborg. Saa vilde nemlig Ekstraudgifterne til Ledningsmateriel og Strømstationer næppe have været saa uforholdsmæssig store i Sammenligning med, hvad det vilde have kostet at isolere Tunnelen under København, hvilket var nødvendigt ved Anvendelsen af Vekselstrøm, et Forhold, som jeg har forstaaet var temmelig afgørende for Beslutningen om at bruge Jævnstrøm. Det er igen Forudseenheden det har været galt med. Naar vi ad Aare kommer igennem hele Programmet for de elektriske Baner, som i Dag er projekteret, vil disse to Strækninger til Holte og Klampenborg udgøre mindre end $\frac{1}{4}$ af samtlige Strækninger, og jeg vilde tro, at de første 100 Mill. Kr. næppe dækker, hvad Fadæsen med Jævnstrøm har kostet Staten.

I denne Forbindelse vil jeg i øvrigt gerne stille den højtærede Minister et Spørgsmaal. Jeg har set nogle Notitser om, at Statsbanerne paatænker et Eksperiment med strømførende Skinne i Stedet for Ledningsnet. Mit Spørgsmaal gaar ud paa, om det er Statsbanernes Hensigt eventuelt at anvende dette System, saafremt det falder heldigt ud. Hvis det er Tilfældet, synes jeg, man i høj Grad maa opfordre Statsbanernes Teknikere til at sætte Fart i Eksperimentet, saa at den Række af Baner, der endnu staaar over for at skulle elektrificeres, faar det nye System med en strømførende Skinne i Jorden. Det vil ganske afgjort betyde en stor Besparelse, samtidig med at det rent natur-skhedsmæssigt vil betyde en hel Del, at vi bliver fri for de grimme Master og Ledninger.

I sin Fremsettelsestale nævnte Ministeren, at der paa Grund af Mangel paa Arbejdskraft og Materialer var lange Udsigter for Gennemførelse af Køgebugtbanen. Hvad angaar Arbejdskraft, er det imidlertid kun en halv Sandhed. Forholdet er det, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse selv i

Sommerens bedste Tid har 3 000—4 000 arbejdsløse her i København. Naar Ministeren fastslaar, at der er Mangel paa Arbejdskraft til dette Arbejde, maa det derfor have helt andre Aarsager. Jeg ved, at det kniber for Statsbanerne at faa udført sine nye Sporarbejder. Jeg ved, at det kniber med at fastholde det Mandskab, som faar dette Arbejde anvist, og jeg ved endelig, at det er sjældent, en Jord- og Betonarbejder tager et saadant Job — simpelt hen af den Grund, at der ikke kan tjenes en ordentlig Dagløn ved de Banearbejder, der finder Sted ved Statsbanerne. Om Skylden herfor ligger hos Entreprenørerne eller hos Statsbanerne, kan jeg daarligt udtale mig om, men i alle Tilfælde henstiller jeg til den højtærede Minister, at han har Opmærksomheden henvendt paa dette Spørgsmaal. Vi har jo ved visse Lejligheder set — sidst ved Vigerslev —, at der har fundet Arbejdsnedlæggelser Sted, og den stadig skiftende Arbejdskraft ved disse Arbejder burde overtyde Ministeren om, at der er Forhold her, som bør rettes. Jeg tror, at hvis der finder Ændringer Sted, vil der ogsaa vise sig at være tilstrækkelig Arbejdskraft til, at Statsbanerne kan faa gennemført sine Arbejder.

For Materiale vanskelighedernes Vedkommende er det vel næppe lige saa nemt som for Arbejdskraftens Vedkommende at anvise en Udvej, men det er dog et Spørgsmaal, om vi ikke herhjemme skulde have Opmærksomheden henvendt paa eventuelt at blive selvforsynende, hvad Færdigvarerne angaar. Det er i Særdeleshed Ledningsnettet det kniber med, men naar vi nu i Løbet af nogle Aar naar op paa at faa ca. 150 km dobbeltsporet elektrificeret Bane, tror jeg, her virkelig er et Grundlag for, at der kan optages en Produktion herhjemme. Endelig var der jo den Mulighed, at denne Opgave kunde løses i et vist Samarbejde med dem af Landets Kommuner, der driver Sporveje.

Jeg har villet nævne disse to Ting, Materialerne og Arbejdskraften, fordi jeg finder, det er tvingende nødvendigt, at der sættes al mulig Kraft ind paa, at den nye Bane kan blive anlagt hurtigst muligt, og jeg vil gerne henstille, at selv om det skulde komme til at knibe med Ledningsmateriel, maa dette ikke bevirke, at Statsbanerne holder igen med at faa anlagt Banestrækningen; den bør anlægges, saa snart det overhovedet er gør ligt. Om den skal anlægges til Vallensbæk, Greve eller Solrød i første Omgang, ved jeg ikke, men man bør i hvert Fald sørge for at faa Arbejdet paa-